

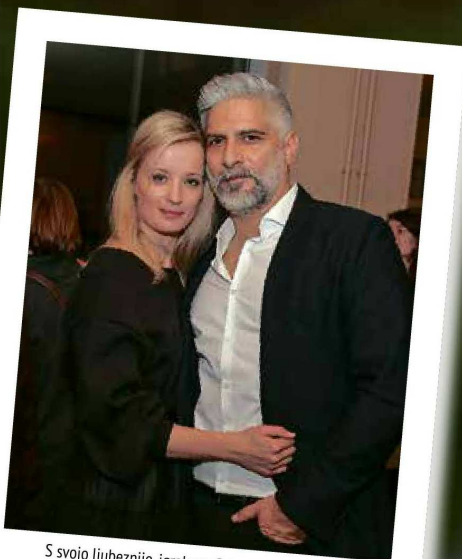
ODKRITO

Besedilo: ALENKA KESAR
Foto: MIRAN JURŠIČ, SAŠA DESPOT, HUBMEDIA

Ajda Smrekar

Vedno sem imela *dobro družbo*

IGRALKO AJDO SMREKAR SEM ŽE VIDELA IGRATI, ŠE NIKOLI PA JE NISEM SREČALA V ŽIVO. KRHKKA, NEŽNA IN TAKO LEPA JE SEDELA V LOKALU, KJER SVA SE DOGOVORILI. ŠIROKO SE MI JE NASMEJALA, KO SVA SI SEGLI V ROKO.

S svojo ljubeznijo, igralcem Sebastianom Cavazzo

Ko je spregovorila, je bilo, kot bi zažuborel potoček. Ajda govori prikupno in hitro, s polno energije v glasu. Kar ponesla me je njena energija na edini dan v tej čudoviti jeseni, ko je padal dež, da sem

razmišljala o njej še dolgo v večer. Nekdanja gimnastičarka in plesalka, ki je rada nastopala, čeprav je imela na začetku tremo. Dekle, ki je imelo med odraščanjem pogosto potolčena kolena, najde svoje zatočišče in mir v naravi in zna prisluhniti svojemu srcu in telesu. Očarljiva Ajda Smrekar je zvezda. Ko sediš poleg nje, se je ne moreš nagledati. Ker sije.

V gledališču sem vas nazadnje videla v predstavi Mercadet ...

... ja, z Balzacovo komedijo Mercadet smo na velikem odru odprli novo sezono v Mestnem gledališču ljubljanskem. Gre za komedijo o bankirjih, upnikih, špekulantih, delnicah, dolgovich, kjer je edini cilj, kako se dokopati do čim več denarja. Mercadet je obkrožen z upniki, ki terjajo svoj denar, služabniki, ki se upirajo, kljubovalno hčerko in ženo, ki zaradi finančnih nihanj izgublja potrpljenje.

Odlična, zabavna predstava. Imate krasno vlogo. Igram poslovno sekretarko Justine. Njegovo desno roko. Justine je honorarna delavka. Prekarka. Je izjemno sposobna, visoko učinkovita, disciplinirana, hitra, natančna, zanesljiva in predvsem lojalna. Komedija je po svoje zelo grenka. Za Mercadeta je vse okoli njega tržno blago, celo hči, ki jo prodaja v svetu namišljenih identitet, lažnih baronov in samozvanih bogatašev. Poleg tega je to povsem moški svet, ženske so na drugi strani, tam, kjer so empatija, sočutje, solidarnost, ki v Mercadetovem svetu nimajo prostora.

Ples in gimnastika sta mi dala veliko. Gibljivost, motoričnost, eleganco in gibkost, ki mi še danes koristi pri marsikateri vlogi.

Ajda leta 2017 na podelitvi viktorjev s takratnim soigralcev v seriji Ena zlahtna štorija, Kristijanom Gučkom

Odlično razpoložena na eni od medijskih konferenc

Katera pa je bila vaša prva vloga?

Moja prva vloga, ki se je spomnim, je Košata Solata v osnovni šoli v okviru šolskih dejavnosti. Igrala sem košato solato, ki jo napade Slak Korenjak. Takrat smo v dnevni sobi sneli tisto belo visečo luč v obliki kroglastega lampijona, ki so bile tisti čas zelo moderne, in jo oblekli v zelen krep papir, da smo naredili pravo Posavsko ledenko. Še danes nam gre na smeh. Svoj prvi profesionalni nastop na gledaliških odrih pa sem imela v muzikalu Kabaret v Mestnem gledališču ljubljanskem. Zraven sem prišla čisto po naključju, potrebovali so alternacijo za vseh šest Kit kat deklet, ki so v predstavi večino plesale in pele. Kot plesalka sem po opravljeni pevski avdiciji postala del ekipe. To je bilo še pred študijem in sprejemnimi izpiti, je bila pa zadostna motivacija za vpis na akademijo.

Kakšna je razlika med igranjem v gledališču in igranjem v filmu ali nanizanki?

Predstava je živ organizem, kjer vsak večer vsakič znova zaženeš vlogo od začetka. Ne glede na osebno počutje in razpoloženje. Lahko se zgodijo spodsrljaji ali manjše improvizacije, vlogo lahko iz predstave v predstavo utrdiš ali nadgradiš. Čutiš tudi energijo publike. Pri filmu pa po koncu snemanja nad filmom nimaš nobene kontrole več. Ko je enkrat posneto, je posneto. Za vedno.

Z mlajšo hčerko sva si ogledali film Gajin svet, resnično simpatičen film. V njem igrate saksofonistko. Znete v resnici igrati na kakšen instrument?

Saksofon sem prvič prijala v roke nekaj dni pred snemanjem. Eno popoldne sem porabila samo, da sem lahko miže gladko postavila prste na prave tipke. V veliko pomoč mi je bila odlična saksofonistka in mentorica Ana Šimenc. Z njeno pomočjo je bil napredek veliko hitrejši. Čas, ki sem ga imela na razpolago, sem morala izkoristiti maksimalno. Na snemanju sem imela precejšen »muskelfieber« v vratu, ramenih in ustnicah. Z zadnjim snemalnim dnevom sem bila že veliko bolj v formi.

Kako je igrati z otroki v filmu? Je drugačna dinamika na snemanju?

Krasno. Lahko jim samo slediš. Otroci so v nekaterih stvareh tako neposredni, naravni in čisti, da odrasli ob njih kar nekako zbledimo.

Kakšen otrok pa ste bili sami? Kaj ste radi delali?

Imela sem frufu čez oči in lase spete v neurejen čop. In vedno pobita kolena. Poleti se mi je vedno lupil nos, ne glede na to, kako pogosto so me namazali s sončnimi kremami. S prijatelji smo na Dolenjskem cele dneve viseli zunaj, se igrali skrivalnice, šotorili, kolesarili, igrali odbojko, košarko, smučali, drsali. Danes so drugačni časi. Vsi tiščimo nosove v svoje telefone. Se zaletavamo drug v drugega na ulicah, saj so glave usmerjene v ekrane in je težko spremljati, kaj se okoli nas dogaja. Na kolesu pogosto zvonim pešcem, naj bodo pozorni na promet. Večkrat moram pritisniti na zavoro, ko se v zadnjem trenutku pešec s telefonom odloči spremeniti smer, ne da bi pogledal okoli sebe.

Vaš lik je nekaj posebnega, skrivnostnega.

Justine je res nekaj izjemnega. O njej ne izvemo nič drugega kot to, da je Marcadetova izvedbena naprava in da je nekega večera z drugimi nekaj več popila. V bistvu je nihče, ki dela vse, kar dela, zato, ker nima izbire. In še to ji omogočata njena storilnost in videz kot iz škatlice. Učinkovitost in lojalnost ji zagotavljata plačo in nič več, narediti malo slabše pomeni konec. Tudi naš svet je poln takšnih šablonskih likov, vse več je ljudi, ki delajo, kar delajo, zato, ker nimajo izbire. Enkrat smo to že videli in potem je prišla revolucija.

In nisem se mogla načuditi, kako noro gibčni ste. Ste kdaj trenirali gimnastiko in s katerim športom se ukvarjate?

V osnovni šoli sem trenirala gimnastiko in kasneje ples. Telo je ostalo gibčno in vitalno še od takrat. Hitro pride nazaj v formo, za kar sem hvaležna. Dobro mi služi. Ples in gimnastika sta mi dala veliko. Gibljivost, motoričnost, eleganco in gibkost, kar mi še danes koristi pri marsikateri vlogi. V gimnastičnih in plesnih dvoranah sem se vedno sprostita in razbremenila vsakdanjih skrbi, razvijala svojo ustvarjalnost, gojila disciplino in samozavest ter razvila močne prijateljske vezi, ki niso popustile še do danes.

Kaj vas je pravzaprav pripeljalo do poklica igralka? Ste imeli kakšen zgled doma?

Morda je nekaj v genih. Dedek je bil zelo uspešen ljubiteljski režiser in igravec, ki je igralsko skupino iz Kostanjevice na Krki popeljal v Šentjakobsko gledališče, Tržaško gledališče, v staro Gorico, na Koroško v Borovlje in celo v Hrvatsko narodno kazališče v Zagrebu. Na Borštnikovih srečanjih se je

Prijatelji so moja družina. Pred kratkim smo slavili poroko. Kakšen žur je to bil! Plesali smo do onemoglosti in zganjali norčije. Bili smo kot najstniki.

običajno dogovoril za gostovanja vseh slovenskih gledališč v Kostanjevici. Jaz tega nisem doživela. Najbližji zgled je oče, ki je umetnostni zgodovinar, razgledan človek in velik strokovnjak na svojem področju. V osnovni šoli me je velikokrat peljal v Opero in mi šepetaje pojasnjeval dogajanje na odru, če česa nisem razumela. Nekatere prizore imam še danes v živo v spominu. Kot otrok mi ni bilo jasno, zakaj pojejo v tujem jeziku in zakaj imajo opere vedno nesrečne konce. Vedno mi je vse pojasnil. Da pa sem danes igralka, je bila moja samostojna odločitev. Spomnim se, da sem vedno rada nastopala na šolskih prireditvah, čeprav sem pogosto imela tremo, ko sem javno nastopila. Ali ko sem bila vprašana pred tablo. Dobila sem rdeče lise po vratu. Glava mi je kar zakuhala. Sčasoma nekatere stvari prerastemo. Še dobro, da je tako.

Sem občutljiva. Solze mi hitro stopijo v oči. In temperamentna. Včasih si želim, da bi bila večkrat modro tiho.

otroci dalje, kot je to uradno dovoljeno.

Ste zelo navezani na svojo družino?

Ja. Zelo smo navezani, kar pa ne pomeni, da ne pustimo tudi drug drugemu dihati.

Kakšne filme pa radi gledate?

Rada gledam filme z močnimi ženskimi vlogami, zelo mi je všeč recimo Blue Jasmin režiserja Woodyja Allena, pa Woman Under the Influence, kjer blesti Gena Rowlands. Preveč je filmov, da bi jih naštela, naročena sem na več spletnih ponudnikov videovsebin in tam vedno najdem kaj po svojem okusu.

Ali radi kuhate? Je tudi za vas mamina kuha še vedno najboljša?

Ni je čez domačo kuho. Najboljši so recepti babic. Pokojna babica je spekla najboljši sirov štrudelj. Še danes mi je žal, da si nikoli nisem zapisala recepta.

Kaj se vas v življenju najbolj dotakne?

Ko ljudje stopimo skupaj ne glede na spol, raso, narodnost, vero ali prepričanje. Ko delujemo tako, da je vsem lažje na svetu.

Kakšen človek ste? Videti ste nežni in občutljivi, ste takšni tudi v resnici?

Sem občutljiva. Solze mi hitro stopijo v oči. In temperamentna. Včasih si želim, da bi bila večkrat modro tiho.

Vas prepoznavnost moti ali se ne ukvarjate s tem?

Včasih se v kakšni situaciji zaradi tega težko sprostim. Že sama misel, da te ljudje »poznajo«, še preden te spoznajo, se mi zdi nesmiselna. Ampak se zavedam, da je to del poklica, to tudi tako vzamem.

Kako gledate Sebastiana Cavazzo (Ajdin partner, op.a.) v njegovih vlogah in kako on vas? Sta si v pomoč pri oblikovanju vlog, ki jih igrata?

Najpomembneje je, da sva si v pomoč v življenju. Če nanese beseda kdaj na vlogo in teater, tudi nimam nič proti, on ima veliko več kilometrine.

Vam bo neprijetno, če vas vprašam, kako vam je, ko Sebastian v vlogi poljubi drugo žensko?

Lahko vprašate, ne bo mi neprijetno. (smeh)

Ste si kdaj morda želeli prestopiti slovenske meje in zaigrati v tujini?

Za zdaj še nisem skočila v ta bazen in mislim, da imam dovolj izzivov doma. V tujini je zelo težko kar tako uspeti, tujina seveda ni ena sama, več jih je, sistem v ZDA je drugačen od tistega v Evropi. Največji izziv je vedno bila in vedno bo vloga sama, tukaj ali kje drugje.

Če bi si lahko izbrali katerikoli že posneti slovenski film, v katerem bi si želeli igrati?

Babica gre na jug, Ples v dežju ... Moj najljubši pa me po mojem še čaka, filme imam zelo rada.

Zelo veliko delate, ste zelo zaposleni. Kako sploh utegnete skrbeti zase?

Čez poletje sem poskrbela za popolno regeneracijo, ki je nujna za vsako novo sezono. Umaknila sem se v naravo. Spalna vreča, knjiga in spoznavanje novih krajev so me napolnili s svežo ustvarjalno energijo. Med sezono skrbim za telesno in psihično pripravljenost z dolgimi sprehodi v naravo in jutranjimi telovadbami v gledališču pred vajo. Poslušam svoje telo. Samo mi pove, kaj potrebujem, včasih tudi popoldanski spanec in čokolado.

Kako se lotite novih vlog? Koliko časa potrebujete, da padete v lik?

Vsak študij je zgodba zase in proces, v katerem sodeluje celotna igralska ekipa. Tako ponotranjenje vloge ni odvisno samo od njenega nosilca. Trenutno se pripravljam na predstavo avtorja in režiserja Ne-jca Gazvode Tih vdih. Vaje potekajo drugače kot pri Mercadeju. Gre za intimno družinsko dramo. Leto dni

po očetovi smrti se odtujena družina zopet zbere, da pospremi najmlajšo hčerko z ljubeznijo in nasveti, saj gre študirat v Ljubljano. Zgodba o željah in pričakovanjih, nerealiziranosti, izgubljenosti in brez-perspektivnosti generacije Y in vrzeli treh generacij, kjer ljubezen ni dovolj za uspešno sobivanje. Hkrati pa je to zgodba, v kateri vsak najde delček sebe. Obvladati je treba najprej celotno besedilo z vsemi pomenskimi odtenki, šele nato lahko iz njega gradiš svojo vlogo. Nejc dela z nami poglobljeno, vpeljuje nas v zgodovino svojih likov, tudi v vse tisto, česar se v predstavi ne vidi. To dosežemo z improvizacijami, ki tako poglobljajo to, kar boste videli na odru.

Komu najbolj zaupate glede kritike?

Želim si, da sebi. Pa vendar so zelo dragocene povratne informacije kolegov, ki jim zaupam. Pri tem imajo pomembno vlogo tudi najbližji.

Imate prijatelje? So to prijatelji iz mladosti? Kaj počnete skupaj?

Seveda. Vedno sem imela dobro družbo. Prijatelji so moja družina. Pred kratkim smo slavili poroko. Kakšen žur je to bil! Plesali smo do onemoglosti in zganjali norčije. Bili smo kot najstniki. Starši, ki se med seboj poznajo in seveda poznajo nas, so bili ganjeni. Ko sem s svojimi, vsi problemi odpadejo ali pa so videti lažji. Bila je brezskrbna noč, polna objemov. Samo naslednji dan smo imeli vsi veliko težje glave kot včasih.

Kaj vas osrečuje? Kaj radi delate?

Rada igram in rada se igram. To je najbolj pomembno, a ni? Igralcem je dano, da ostanemo